

طرح جامع سامانهی ازدواج

معاونت تبلیغ حوزه علمیه قم
واحد احیاء سنتهای حسنه

مرکز تحقیقات کامپیوتر علوم اسلامی

مقدمه

است و از سوی دیگر، ازدواج دینی در حد قابل قبولی حمایت نمی‌شود. مهم‌ترین عامل این نابسامانی، دوگانگی فرهنگی حاکم بر جامعه است که از طرفی، بنابر دستورات دینی هرگونه ارتباط خارج از چارچوب را رد می‌کند و از طرف دیگر، ازدواج را در بخشی از دستورات دینی با پیرایه‌های غلط

از نظر دینی وجود فساد در ابعاد مختلف از جمله فساد جنسی، در جامعه پذیرفته نیست و دین برای مقابله با فساد جنسی، ازدواج را در ابعاد مختلف آن مطرح کرده است؛ ولی در وضعیت کنونی جامعه ما از طرفی، اسباب تحریک و فساد جنسی رو به گسترش و فزونی

می‌پذیرد؛ یعنی تنها در قالب تک همسری آن هم با تأخیر چند ساله از بلوغ جنسی با صرف خرجهای فراوان و کمرشکن صورت می‌گیرد که نتیجه‌اش، بن بست در انجام راه حلال است؛ زیرا راه قابل انجامی برای نوجوانان تا اوائل جوانی و جوانان بدون پشتوانه مالی و متأهلان نیازمند به همسر دیگر و زنان بیسوه نیازمند به ازدواج مجدد وجود ندارد، و در مورد جوانان نیز با دشواری فراوان رو به رو است. بنابراین، بدیهی است که پایان راه به گسترش راههای حرام ختم خواهد شد.

در همین راستا، معاونت تبلیغ حوزه علمیه قم پس از انجام تحقیقات و مطالعات لازم، به تدوین طرحی با عنوان «طرح جامع ساماندهی ازدواج» مبادرت ورزیده است که در آن، پس از ترسیم وضعیت موجود، ازدواج در بخشهای مختلف، آسیب‌شناسی گردیده و سپس در جهت رسیدن به هدف

کلان طرح که همانا ایجاد امنیت و آرامش جنسی در جامعه است، اهدافی از جمله ساماندهی ازدواج جوانان و احیاء ازدواج دینی اعم از ازدواج ابتدایی، مجدد و موقت در نظر گرفته شده و محورهای فرهنگی، اقتصادی و قانونی با راهکارهای متناسب این محورها و حتی تشکیل ستادی که در جهت اجرایی کردن طرح، ایفاء نقش می‌کند، لحاظ گردیده و در پایان، سیاستهای کلی آورده شده است.

البته در این طرح اهتمام بیشتری به بعد فرهنگی مبذول گردیده؛ زیرا اعتقاد بر این است که برای حل معضلات و مشکلات جامعه در خصوص ترویج و تشویق به ازدواجهای دینی در جهت مقابله با فساد جنسی، بیش از هر چیز باید در بخش فرهنگی جامعه اصلاحاتی پدید آید و از آنجا که مبلغان محترم در جهت تحکیم

ترسیم وضعیت موجود

وضعیت کنونی جامعه را در امور جنسی می‌توان به طور خلاصه در چند بند مورد بازمینی قرار داد:

۱. اسباب تحریک جنسی و ارتکاب فعل حرام رو به گسترش می‌باشد و از جانب حکومت اقدام مؤثری صورت نگرفته است.

۲. نیازهای جنسی ارضاء نشده در تمام اقشار جامعه، اعم از مجرد و متأهل، واپیر و جوان به راحتی مشهود است که فراگیری چشم‌چرانی مؤید این عمومیت است.

۳. عدم ارضاء جنسی از راه حلال عامل بسیاری از نارضایتیها نسبت به حکومت گردیده است.

۴. تأثیر فشارهای جنسی در ارتکاب قتلها، بزه‌ها، ابتلاء به اعتیاد، ناهنجاریهای رفتاری، بدحجابی و ... قابل انکار نیست.

اعتقادات و فرهنگ دینی مردم نقش مهمی را ایفا می‌کنند، این طرح جهت مطالعه و اجراء بخشهایی از آن که در محل تبلیغ امکان‌پذیر است، همچنین اظهار نظر ارائه می‌گردد. امیدواریم با استفاده از نظرات شما عزیزان بتوانیم گامهای بلندی در جهت اصلاح امور فرهنگی برداریم.

یادآوری این مطلب لازم به نظر می‌رسد که انگیزه ما از ارائه طرح، روشنگری و تلاش جهت تبیین ابعاد مختلف دستورات دین در زمینه ازدواج می‌باشد تا در جهت فرهنگ‌سازی در بین عموم مردم گامی برداشته شود. چنانچه خوانندگان محترم در هر بخش از این طرح نیاز به توضیح بیشتری داشته باشند، می‌توانند با ما تماس بگیرند.

شماره تلفنها: ۲۹۱۶۶۶۸

داخلی: ۳۱۴-۶ و ۲۹۳۵۹۲۳

فاکس: ۲۹۱۴۴۶۶

پست الکترونیک:

۵. بسیاری از سفرها به خارج کشور در قالب تحصیل، تجارت، ورزش، سیاحت، ساخت فیلم و ... با انگیزه جنسی صورت می‌گیرد که علاوه بر خسارت فراوان معنوی، ضرر مهم اقتصادی نیز در بر دارد.

۶. مشغولیت فکری به خاطر امور جنسی، موجب افت تحصیلی و علمی در سازمانهای آموزشی گردیده است.

۷. بازار فحشاء رو به گسترش و سن فاحشه‌ها رو به پایین آمدن است؛ به گونه‌ای که افراد مجرد و گاهی متأهلین را آلوده کرده است.

۸. عده زیادی از جوانان و نوجوانان ما گرفتار روابط حرام شده و عده‌ای هم که خود را نگاه می‌دارند، در رنج، ناراحتی، افسردگی و ... به سر می‌برند و در میان برخی، دین‌گریزی و یا تلخ‌کامی نسبت به دین به وجود آمده است.

آسیب‌شناسی ازدواج

اموری را که به عنوان آسیب و مانع

بر سر راه ازدواج است، می‌توان به شرح ذیل مطرح کرد.

الف. آسیبها در بخش جوانان و نوجوانان

۱. در بسیاری از جوانان انگیزه اقدام به ازدواج از بین رفته و ترس از ازدواج به خاطر احتمال شکست (که گاهی به معنی مجرد تا آخر عمر است) تقویت شده است و این امر در مشاوره‌ها تشدید می‌شود.

۲. به دلیل هرزگی برخی از پسران و از میان رفتن پرده‌های حیاء در میان برخی از دختران، تنوع‌طلبی جنسی یا انحرافات اخلاقی، جایگزین ازدواج گردیده است که نتیجه آن، شکل گرفتن زندگیهای مجردی تا آخر عمر و یا در صورت ازدواج، موجب تزلزل خانواده و ادامه انحرافات اخلاقی شده است.

۳. سن ازدواج بالا رفته و این خود در تضعیف انگیزه ازدواج و عیب‌گیر

شدن جوانان در انتخاب همسر تأثیر بسزایی داشته است.

۴. تبلیغات در صداوسیما و فیلمها نیز بعضاً مخالف روش ازدواج دینی است، مانند: تأکید و اصرار بر استقلال جوانان در ازدواج و یا نمایش دادن رابطه و عشقهای آتشین قبل از ازدواج.

۵. اشتغال دختران نیز رو به فزونی گذاشته است که هم انگیزه آنان را به خاطر استقلال اقتصادی برای ازدواج کم می‌کند و هم به خاطر کمبود شغل، مانع اشتغال و در نتیجه، مانع ازدواج مردان می‌شود.

۶. افشار تحصیل کرده و مورد احترام جامعه نیز از تأخیر ازدواج دفاع می‌کنند.

۷. بر سر راه ازدواج جوانان مشکلات اقتصادی و قانونی وجود دارد که امکان حل کامل آن در کوتاه مدت وجود ندارد.

۸. در خصوص نوجوانان، تا اوائل جوانی هیچ‌کس حتی خودشان هم صلاحیتشان را برای ازدواج قبول ندارند

که نتیجه آن در بعضی موارد، تلقی تقصیر دین در منع از رابطه دختر و پسر بوده است.

ب. آسیبهای موجود در عموم مردم
۱. از نظر عامه مردم سن صلاحیت برای ازدواج در حال بالا رفتن است و الگوی مناسبی برای زمان خاص، ارائه و تبلیغ نشده است.

۲. فرهنگ عامه، عدم اقدام به موقع خانواده‌ها برای ازدواج فرزندان را چندان عیب نمی‌شمارد و آن را از خانواده‌ها طلب نمی‌کند.

۳. در فرهنگ عامه مردم، مجرد عیب شمرده نمی‌شود.

ج. آسیبها در بخش خانواده
۱. طرز تفکر غالب خانواده‌ها این است که ازدواج فرزندان خود را حتی به اندازه تحصیل به موقع و سربازی آنان، ضروری نمی‌دانند و نظیر دین دربارہ وجوب ازدواج به خاطر جلوگیری از ابتلاء به حرام را یا نمی‌دانند و یا انگیزه لازم برای اقدام در این جهت را ندارند و

به جای آن، شغل و مسکن مناسب و خرج‌های سنگین را برای ازدواج لازم می‌پندارند.

۲. پایداری خانواده‌ها به خاطر عدم رعایت دستورات دینی مورد تهدید قرار گرفته است، مانند: رابطه قبل از ازدواج پسر و دختر یا حاکم شدن روابط قانونی به جای روابط اخلاقی به بهانه دفاع از حقوق زنان که نتیجه آن، تبدیل شدن محیط شیرین اخلاقی به محیط خشک قانونی است.

د. آسیب‌های ازدواج مجدد و موقت

۱. در خصوص مردان متأهل، اعتقاد راسخ زنان جامعه بر لزوم تک همسری است که به غالب مردان نیز سرایت کرده و آنها را نیز از مخالفان تبعی چند همسری قرار داده است و نتیجه آن، بی‌همسر ماندن میلیون‌ها بیوه در سراسر کشور و رونق پیدا کردن بازار فحشا با مردان متأهل است.

۲. جو حاکم سبب پدید آمدن ریاکاری جنسی شده؛ یعنی افراد در عین

حال که نیازمند هستند، اظهار بی‌نیازی می‌کنند و جرئت اظهار نیاز ندارند.

۳. قوانینی در کشور وجود دارد که با رواج چند همسری و ازدواج موقت منافات دارد، مانند: شروط ضمن عقد، شرط رضایت همسر اول، منع مسافرخانه‌ها از پذیرش زوجین موقت، و ...

هدف کلان: ایجاد امنیت و آرامش جنسی در جامعه

تحلیل وضعیت کنونی و آسیب‌شناسی ازدواج نشان می‌دهد که عمده مشکل در جهت ساماندهی جنسی جامعه از راه ازدواج، موانع فرهنگی است و در این جهت باید اهتمام بیشتری مبذول داشت. البته موانع قانونی و اقتصادی نیز بر سر راه ازدواج آسان وجود دارد که لازم است آنها هم مورد توجه قرار گیرد.

با عنایت به مراتب فوق، ضروری است نظام اسلامی ما برای رفع معضل جنسی و مشکلات تبعی آن و ایجاد امنیت و آرامش جنسی در جامعه به راه

حلی اساسی و جامع در چارچوب دستورات دین مبین اسلام پیردازد.

اهداف

۱. ساماندهی ازدواج جوانان؛

۲. احیاء ازدواج دینسی اعم از نوجوانی، مجدد و موقت؛

هدف اول: ساماندهی ازدواج

جوانان

برای حل معضل ازدواج جوانان

باید از سوی حکومت، عزم لازم را بر

حل این معضل داشته باشد و از سوی

دیگر، حرکتی مردمی تحقق پذیرد تا این

مشکل حل شود. برای ایجاد حرکت در

مردم نیز اراده دولت و تبلیغات رسانه‌ها،

از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. از این

رواهتمام حکومت جایگاهی منحصر به

فرد می‌یابد.

دولت باید تشکیلاتی منسجم به

وجود آورد تا با برنامه‌ریزی، سازماندهی،

هماهنگ کردن قوای سه‌گانه و ارگانهای

دولتی، زمینه پرداختن به این مهم به

صورتی قانونمند فراهم آید و با تبلیغات

مؤثر رسانه‌ای زمینه مشارکت و ایجاد جنب و جوش در بین مردم حاصل گردد.

این تشکیلات که به نام ستاد ازدواج شکل می‌گیرد، کلیه اقدامات ممکن در ابعاد فرهنگی، قانونی، اقتصادی و ... را با استفاده از کلیه پتانسیلهای آماده شده مردمی و دولتی، جهت‌دهی و مدیریت می‌کند. چنانچه این حرکت محقق شود و حمایت مقام معظم رهبری را در پی داشته باشد، موجبات خوش‌بینی به نظام و حکومت اسلامی را فراهم می‌آورد. ان شاءالله!

محورهای فعالیت

برای دستیابی به هدف مذکور، پرداختن به سه محور اساسی ضروری می‌باشد:

۱. فرهنگی: اصلاح بینش عامه مردم

نسبت به ازدواج؛

۲. اقتصادی: ایجاد سهولت در امور

اقتصادی مربوط به ازدواج؛

۳. قانونی: تدوین و پیگیری جهت تصویب قوانین مربوط به حمایت از ازدواج و رفع موانع قانونی.

راهکارها

راهکارهای محور اول

جهت آماده سازی و ایجاد فرهنگ ازدواج آسان که شامل مراحل قبل، شروع و ادامه زندگی منطبق با موازین و سفارشات دینی است، اقدامات ذیل باید تحقق یابد.

الف. فعال سازی خانواده‌ها در

امر ازدواج از طرق ذیل:

۱. القاء ضرورت اقدام برای ازدواج فرزندان در خانواده‌ها با استفاده از آموزه‌های دینی؛

۲. بیان انحرافات اخلاقی، واکنشهای

منفی روانی، و ... که به سبب تعلل در امر ازدواج فرزندان پدید می‌آید؛

۳. توجیه خانواده‌ها در خصوص

حکم وجوب اقدام جهت ازدواج

فرزندان، در صورت ابتلاء آنان به حرام؛

۴. جرئت دادن به خانواده‌ها در خصوص اقدام برای ازدواج فرزندان و کاهش ترسهای موهوم. همچنین تأکید بر وعده الهی مبنی بر ﴿إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾^۱ «اگر فقیر و تنگدست باشند، خداوند از فضل خود آنان را بی‌نیاز می‌کند.»

۵. القاء فرهنگ برنامه‌ریزی خانواده‌ها جهت فراهم آوردن مقدمات ازدواج از طفولیت؛

۶. الگودهی در زمینه مسائل اقتصادی

ازدواج، همانند: لزوم سادگی مراسمات و نحوه آن، خریدها، زندگی در جوار اولیاء یکی از زوجین، و تأمین مخارج زوجین در ابتدای زندگی توسط اولیاء؛

۷. تلاش در تغییر دید خانواده‌ها - که

سعی در امتیازگیری از طرف مقابل دارند - به یکجا کردن امتیازها به نفع دختر و پسر؛

۱. نور/ ۳۲.

ب. کار فرهنگی جهت آماده‌سازی جامعه در امر ازدواج از راه‌های ذیل:

۱. حرکت در جهت تصحیح باورهایی که در امر ازدواج مانع ایجاد می‌کند، مانند: مقدم داشتن شغل و مسکن بر ازدواج؛

۲. تبیین مسائل ازدواج آسان دینی و ترغیب نسبت به آن؛

۳. ترغیب صالحان جامعه به وساطت برای ازدواج؛

۴. جا انداختن برتری ازدواج بر خود نگهداری در جامعه؛

۵. کار فرهنگی در جهت مذموم شمرده شدن تجرد در سطح جامعه؛ همان‌گونه که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله تجرد را مذمت کردند؛

۶. ایجاد فرهنگ مراجعه خانواده‌ها و افراد جهت همسریابی به بنیادهای ازدواج و مراکز همسرگزینی؛

۷. سعی در ایجاد مطالبه مردمی از اولیاء، نسبت به اهمیت دادن به ازدواج فرزندان در حد امری مثل بیماری آنان؛

۸. کار فرهنگی در باره ازدواج دوباره مجردانی که سابقه ازدواج دارند؛

۹. اطلاع‌رسانی عمومی درباره ازدواجهای آسان و تحلیل و بررسی در خصوص آنها؛

۱۰. ترویج فرهنگ ساخت منازل مسکونی با قابلیت اسکان بیش از یک خانواده؛

۱۱. تبلیغ دیدگاه دینی در خصوص ارجحیت بیرون نیامدن زن از خانه در غیر ضرورت؛

۱۲. نقد افکار عامه مردم و تحصیل کرده‌ها، در زمینه لزوم بلوغهای چندگانه (جنسی، فکری، روانی، اجتماعی و...) برای ازدواج و بیان نظر دین در این خصوص؛

۱۳. تبیین دوگانگی فرهنگی (رواج فرهنگ غربی در باره سن ازدواج و

احساس سرریز خانواده‌پدري بودن،
خطر ساز بودن بچه‌های بزرگ ازدواج
نکرده در خانواده و ...؛

۱۶. بررسی موانع و عوامل تأخیر
ازدواج و راهکارهای مربوط به هر کدام،
از قبیل: عدم شناخت صحیح و همه
جانبه از ازدواج، راهیابی و دست‌رسی
به بازار آزاد جنسی، ترس بعضی دختران
نسبت به عدم اجازه شوهر برای کار
کردن آنان، بدبینی نسبت به عفاف
دختران به خاطر وجود روابط آزاد،
برخی سست‌های غلط در ازدواج (مثلاً
تأخیر ازدواج به خاطر فوت اعضای
خانواده یا اینکه تا وقتی بزرگ‌تر شوهر و
یا زن نگرفته، کوچک‌تر حق ازدواج
ندارد)، وجود روابط عاطفی شدید در
بعضی از خانواده‌ها، کاهش فرهنگ
ساده‌زیستی و قناعت، و ...؛

۱۷. ایجاد هفته ازدواج آسان در
راستای تجدید شور و شوق مردمی؛

فرهنگ دینی در ممانعت از امیال جنسی
و خود نگهداری) در جهت تهمت‌زدایی
از دین؛

۱۴. ترغیب شخصیتهای دینی، دولتی،
علمی، بزرگان فامیل و ثروتمندان جهت
برگزاری ازدواج آسان برای فرزندان‌شان؛
۱۵. پرداختن به مشکلات و پیامدهای
ازدواج دیرنگام در جهت ترغیب به
ازدواج، از قبیل: کم شدن انعطاف‌پذیری
به علت ایجاد ثبات در صفات و
شخصیت، کم‌حوصلگی، پرخاشگری،
ایجاد مشکلات برای فرزندان آتی به
علت عدم نشاط والدین، ورود به زندگی
مشترک با افسردگی، ناتوانی جنسی بعد
از ازدواج به خاطر انحرافات جنسی قبل
از آن، پدید آمدن عقده‌ها، بزه‌کاریهای
جنسی، خودارضایی، از دست دادن
طراوت، زیبایی و شور جوانی، احساس
ناراحتی و افزایش نگرانی از حالت
بلا تکلیفی، تصمیم به عدم ازدواج،

۱۸. ارائه الگوی دینی برای نحوه ایجاد شادمانی حلال و انجام مراسم عروسی بر اساس موازین اسلام.

ج. کار فرهنگی در مورد جوانان از طرق ذیل:

۱. اصلاح بینش جوانان در خصوص موضوعات مربوط به ازدواج، مانند: اصل ازدواج، انتخاب همسر، مضرات انحرافات جنسی، و ...؛

۲. ترویج فرهنگ کار و تلاش و دوری از راحت طلبی و میل به کارهای پرزرق و برق؛

۳. قرار دادن بیشترین سرمایه ترغیبی روی تازه جوانان؛

۴. تعدیل نگرش هراس گونه جوانان در اقدام به ازدواج، به خاطر عدم موفقیت دیگران و توصیه بیش از حد به دقت در انتخاب؛

۵. کار فرهنگی در جهت تعدیل توقعات بالای جوانان نسبت به شرایط همسر؛

۶. لزوم انجام خواستگاری با اشراف خانواده به لحاظ احتمال تزلزل در ازدواج در صورت داشتن رابطه بدون اطلاع اولیاء (به خاطر ایجاد بدبینی نسبت به عفت قبل از ازدواج همسر) و همچنین به لحاظ استفاده از تجارب ذی قیمت آنان؛

۷. بررسی مقدار لازم شناخت دختر و پسر از یکدیگر؛

۸. ارائه الگوی تحصیل بعد از ازدواج جهت رفع تنافی تحصیل و ازدواج؛

۹. تعدیل توقع دختران در لزوم همسان و یا بالاتر بودن تحصیلات همسر آینده؛

۱۰. تبیین احکام دینی در خصوص مسائل جنسی؛

۱۱. القاء این مطلب که دوری از اسباب تحریک جنسی بهترین راه آرامش قبل از ازدواج است؛

۱۲. بررسی پیامدهای ارتباط آزاد دختر و پسر، مانند: تزلزل در ازدواج و

بدبینی شوهر به طور مداوم (اگر منجر به ازدواج شود) و عدم قبول ازدواج با دختران بی‌پروا؛ چه اینکه بسیاری از پسران حتی با دختری که دوست خودشان بوده، حاضر به ازدواج نیستند.

راهکارهای محور دوم (اقتصادی)

قبل از ورود به راهکارها، پیشنهاد می‌شود ریاست محترم جمهور به کلیه وزارتخانه‌ها، سازمانها و دستگاهها ابلاغ کند که به تناسب توانمندیهای سازمانی، پیشنهادات خود را برای کمک به امر ازدواج ارائه کنند. سپس ستاد ازدواج جهت ایجاد جایگاه قانونی برای مواردی که نیاز به پیگیری دارد، اقدام کند. همچنین در این طرح مواردی به شرح ذیل پیشنهاد می‌شود که توسط دولت و غیر آن جامه عمل می‌پوشد که در بعضی موارد، ستاد ازدواج نقش ترغیب کننده را ایفاء می‌کند.

۱. در مورد شغل

— ایجاد زمینه جهت اولویت به -

کارگیری تازه متاهلان در مشاغل مختلف؛
— زیاد کردن تفاوت حقوق متأهل و مجرد؛

— افزایش وامهای اشتغال به متاهلان تا دو برابر نسبت به مجردان؛

— اعطای کمک هزینه و وام با سررسید اقساط بعد از اشتغال؛
— ایجاد صنایع اشتغالزا توسط صاحبان سرمایه؛

— ایجاد اشتغال برای سربازان متأهل در محل خدمت، مانند: پذیرش پروژه‌های کاری از سوی دستگاههای نظامی؛

— ایجاد یا تقویت مؤسسات کاریابی دولتی و خصوصی.

۲. در مورد مسکن

پروژه ساخت زمان بندی شده مسکن در قالب خوابگاه‌های متاهلی و مجتمعهای آپارتمانی تک اتاقی استیجاری و ملکی توسط دولت با در

اختیار دادن زمین و دیگر کمکهای ممکن و با یاری از مردم به واسطه کمکهای نقدی، کاری و جنسی (وسائل مورد نیاز ساختمان‌سازی) و ثبت نام از متأهلان با پیش پرداخت نازل و وام دولتی درازمدت پس از استقرار در منزل؛

- کمک به تأمین مسکن کارکنان تازه متأهل مراکز دولتی توسط آن مراکز در طی زمانی مشخص، همانند: خانه‌های سازمانی و ساخت مسکن برای آنان و ...؛

- فراهم آمدن تسهیلات رایگان نسبت به تغییر کاربری ساختمان (موقت یا دائم) برای زندگی تازه متأهلان همراه خانواده؛

- کمک صاحبخانه‌ها به ازدواج جوانان با تخفیف زیاد در اجاره؛

- تقبل پرداخت اقساط وام مسکن تازه متأهلان از جانب خویشاوندان و یا خیرین؛

۳. در مورد هزینه‌های ازدواج

- تقبل خرج برگزاری مراسم متوسط در تالار یا منزل توسط خیرین؛

- تقدیم هدایای نقدی قابل توجه توسط مدعوین به جای هدایای غیرنقدی کم اهمیت؛

- فروش قسطی با اقساط بلندمدت و سود کم لوازم خانگی توسط کارخانه‌ها و فروشندگان لوازم منزل؛

- اعطای بن جهیزیه توسط خیرین؛
- ممانعت اطرافیان از خرید هدیه توسط خانواده عروس و داماد برای آنان؛

- اعطای بن کالا و هدیه و وام متناسب با خرجهای ازدواج بعد از برقراری عقد، توسط دولت؛
- شروع زندگی در جوار خانواده یکی از زوجین و تأمین مخارج آنها تا زمان خودکفایی.

۴. اموری که حمایت از امر ازدواج محسوب می‌شود:

- ایجاد مؤسسات دولتی و مردمی برای حمایت اورژانسی اقتصادی قبل و بعد از ازدواج؛

- حمایت مالی از یک یا چند خانواده توسط فرد یا افراد خیر؛

- کاهش خرجهای تجملی و غیرلازم از ناحیه خانواده‌ها و فراهم کردن اسباب اقتصادی ازدواج فرزندانشان؛
- تخصیص قسمتی از درآمد به امر ازدواج جوانان، همانند: اجازه کسر کردن خودکار درصدی از حقوق ماهیانه به بانک از جانب حقوق بگیران، جهت واریز کردن به حساب ازدواج یا اجازه برداشت خودکار ماهیانه به بانک از جانب تجار و کسبه؛
- حمایت اقتصادی مراکز دولتی از ازدواج فرزندان کارکنان؛
- وقف اماکن و اموال و سود حاصل از تجارت جهت ازدواج جوانان؛
- اعطای وام کارگشا با اقساط طولانی توسط خیرین (اشخاص و نهادها) به شکل حساب مسدودی به جای کمکهای بلاعوض؛
- برگزاری برنامه‌های سودآور، مثل: نمایشگاه، مسابقه، و ... به منظور کمک به ازدواج جوانان؛
- بانکها جهت بازکردن حساب ازدواج بعد از تولد بچه و پس انداز ماهیانه با هدف گرفتن تسهیلات در هنگام ازدواج برنامه ویژه‌ای طراحی کنند (البته لازم است حدود شرعی آن هم رعایت شود)؛
- بیمه ازدواج فرزندان کارگران و کارمندان مثل بیمه بازنشستگی (دولت فرزندان کارکنان خود را بیمه ازدواج کند و حق آن را از حقوق کسر کند)؛
- بیمه‌های خصوصی ازدواج ایجاد شود؛
- دادن الگوی زندگی تازه متأهلان همراه خانواده (منزل به گونه‌ای طراحی و ساخته شود که امکان زندگی کنار خانواده پس از ازدواج باشد)؛
- انجام فعالیتهای اقتصادی به نفع فرزندان، همانند سرمایه‌گذاری در بازار بورس به نام آنان؛

- فراگیری تدریجی مهارت‌های شغلی
مورد علاقه توسط نوجوان در کنار
تحصیل.

- امکان انتقال دانشجو به محل
زندگی همسر و یا والدین.
ب. دانش‌آموزان

راهکارهای محور سوم (قانونی)

کمک‌های دولتی تاکنون پشتوانه قانونی
نداشته است؛ لذا اقدامات لازم دولت در
باره ازدواج باید به صورت قانون درآید
و پیگیری اجرای آن به ستاد سپرده شود؛
به طوری که ستاد به عنوان ارزیاب و
ناظر بر کلیه ارگان‌های عمل‌کننده اقدام
کند و آنها ملزم به پاسخ‌گویی باشند.

- اولویت متاهلین در کنکور و
پذیرش دانشگاه‌ها؛
- اصلاح قانونی مواردی که با
سهولت انجام ازدواج منافات دارد، مانند:
اخراج دختران ازدواج کرده از مدارس.

۲. اقدامات در مورد سربازان

متاهل

- تخفیف با کم کردن ساعات خدمت
و افزایش مرخصی؛
- مرخصی ازدواج؛

مجموعه تلاش‌ها، پیگیری‌ها و
پیشنهادهای قانونی ستاد به شرح زیر
است:

- گذراندن خدمت در محل زندگی؛

- پرداختن حقوق متناسب با

۱. اقدامات در مورد تحصیل

الف. دانشجویان

خرجهای زندگی؛
- فراهم آوردن امکان اشتغال در
دوران سربازی به وسیله ایجاد شغل در
محل خدمت؛

- مرخصی ازدواج؛
- پرداخت کمک هزینه توسط
دانشگاه و بازپرداخت در طول دوران
اشتغال؛

- بخشودگی یک سال از خدمت
سربازی متاهلان (این امر سبب می‌شود
جوانان در سنین پایین به ازدواج رو

آورده و به انحرافات جنسی مبتلا نشوند).

۳. اقدامات در مورد مسائل

اقتصادی

- اقدام در مورد بند اول، دوم، سوم، چهارم و هفتم بخش اقدامات مربوط به شغل؛

- اقدام در مورد بند اول، پنجم، هفتم و دهم بخش اقدامات مربوط به حمایت ازدواج؛

- اقدام در مورد بند اول، دوم و سوم بخش اقدامات مربوط به مسکن؛
- اقدام در مورد بند دوم از قسمت «ج» مربوط به بخش تشکیل بازوی اقتصادی.

اقدامات اجرایی ستاد

مواردی که در بخش اقتصادی ذکر شد، مربوط به ترغیب و وادار کردن نهادهای دولتی و مردم است که توسط ستاد جهت استفاده و به کارگیری پتانسیلهای موجود انجام می‌گیرد و اقدامات اجرایی که در این قسمت آمده،

اموری است که ستاد تحقق آن را مباشرتاً و بدون واسطه به عهده می‌گیرد.

۱. تشکیل بازوی اقتصادی جهت:

الف. موارد پیش‌بینی نشده اورژانسی که به خاطر خلأ قانونی یا نارسایی برنامه‌ریزی دستگاههای مسئول و یا ... ایجاد می‌شود؛

ب. کمکهای ویژه به ازدواج و تشکیل زندگی افراد کم‌بضاعت؛

ج. جبران کمبودهای مالی احتمالی در طول زمان از راه:

- کمکهای مردمی به حساب ستاد ازدواج؛

- کمکهای دولتی، مثل: بودجه و تخصیص بخشی از مالیات اجناس و درصدی از سود کارخانجات؛

- کارهای اقتصادی سودآور، همانند: تأسیس فروشگاه، کارخانه و راه‌اندازی پروژه با انتشار اوراق مشارکت مردمی، گرفتن سود بعضی از کارخانجات دولتی،

سرمایه‌گذاری کردن و استفاده از سود آن و گرفتن امتیاز واردات بعضی اقلام و...

۲. تشکیل حساب ازدواج جهت

واریز کمکهای مردمی؛

۳. برقراری ارتباط خاص با افراد

متمول و خیر جهت هرگونه کمک

کلان به ازدواج؛

۴. خبررسانی و گزارش‌دهی فعال

به مردم در زمینه کمکهای آنان و محل

مصرف آن و پیشرفت کار در جهت

جلب اطمینان؛

۵. گماردن بازرسان و ناظران مورد

اعتماد جهت نظارت بر پیشرفت کارها؛

۶. اطلاع‌رسانی در باره مراکزی که

به تازه متاهلان خدمات ارائه می‌کنند؛

۷. مدیریت و راه‌اندازی ازدواجهای

آسان و پشتیبانی از ازدواجهای انجام

شده؛

۸. خط‌دهی و هماهنگ‌سازی و

کمک به افراد و نهادها و مراکزی که

بخواهند راه‌اندازی ازدواج آسان را

مدیریت کنند؛

۹. کمک در راستای امر همسریابی

از راههای زیر:

- ایجاد واحد همسریابی؛

- هماهنگ‌سازی و خط‌دهی به

بنیادهای ازدواج؛

- انجام همسریابی از راه اینترنت؛

- ایجاد مراکز رسمی همسریابی به

همراه محلی جهت انجام صحبت‌های

مقدماتی در دانشگاهها (یا قراردادن

شعبه‌ای از ستاد در دانشگاهها)؛

- ترغیب نسبت به تأسیس مراکز

همسریابی.

۱۰. پرداختن به مشاوره قبل و بعد

از ازدواج از راههای زیر:

- ایجاد واحدهای مشاوره؛

- نقد فرهنگی مشاوره‌های موجود که

در آن گاهی تأکید بر دقت، باعث

منصرف شدن افراد از اصل ازدواج و یا

عیب‌گیری شده است؛

— تدوین اصول مشاوره ازدواج بر اساس مبانی دینی؛

— مسدیریت و هماهنگ‌سازی واحدهای مشاوره در موضوع ازدواج.

۱۱. برقراری آموزش «ازدواج و خانواده» در جهت تحکیم خانواده؛

۱۲. مسدیریت و هماهنگ‌سازی آموزشهای موجود.

هدف دوم: احیاء ازدواج دینی اعم از نوجوانی، مجدد و موقت

برخورد دین با مسائل جنسی از دو جهت سلبی و ایجابی می‌باشد. راه سلبی، نگهداری جامعه از هرگونه تحریک شهوانی خارج از محدوده ازدواج است که لازمه آن جمع‌آوری اسباب تحریک از سطح جامعه می‌باشد و راه ایجابی آن، زمینه‌سازی برای گسترش ازدواج در ابعاد مختلف است.

ازدواج دائم، آن هم در سن بالا، به تنهایی تمام خواسته‌ها و نیازهای جنسی افراد جامعه را تأمین نمی‌کند. از این رو،

لازم است از راهکارهای دیگری که در دین پیش‌بینی شده، استفاده کرد، مانند: احیاء ازدواج نوجوانی، موقت و مجدد.

محورهای فعالیت هدف دوم

۱. ترویج ازدواج نوجوانی؛
۲. ترویج تعدد زوجات؛
۳. ترویج ازدواج موقت؛
۴. رفع موانع احیاء ازدواج دینی؛
۵. انجام اصلاحات قانونی در خصوص ازدواج دینی.

راهکارهای محور اول (ترویج ازدواج نوجوانی)

۱. کار فرهنگی نسبت به نوجوانان در جهت برحذر داشتن آنها از روابط حرام و صلاحیت داشتن برای ازدواج و آگاهی پیدا کردن در خصوص حقی که در این زمینه به عهده خانواده خود دارند.
۲. کار فرهنگی در مورد والدین با استفاده از واقعیات موجود، روابط دختران و پسران و گسترش اسباب فساد اخلاقی و به دنبال آن احتمال ابتلاء به

ایدز، نقد نظرات غربی در عدم صلاحیت نوجوانان برای ازدواج و تصویر شدت فشاری که بر آنان به خاطر محرومیت از ازدواج وارد می‌شود (افسردگی و ...)

۳. ترویج ازدواج نوجوانی در دوران دبیرستان از طریق ممکن جلوه دادن آن در فیلمها ولو در قالب طنز؛

۴. ترویج ازدواج نوجوانی در دوران دبیرستان و ماندن هر یک از عروس و داماد در منزل پدر تا عروسی؛

۵. ترغیب شخصیتها و افراد تأثیرگذار نسبت به انجام ازدواج فرزندانیشان در نوجوانی و نشر اخبار مربوط به آن؛

۶. اطلاع رسانی در مورد ازدواجهای نوجوانی سابق و اکنون در روستاها و شهرهای کوچک و تهیه گزارش و مصاحبه و نقد و بررسی.

راهکارهای محور دوم (ترویج تعدد زوجات)

۱. تکیه تبلیغی بر جمعیت میلیونی بیوه‌ها و لزوم خانواده‌دار شدن آنها؛

۲. ترویج تعدد زوجات از راه نشان دادن زندگیهای چندهمسری موفق در فیلمهای تلویزیون بدون اظهارنظر و برخورد عادی در فیلم نسبت به این امر (چندهمسری) مانند قضیه تک همسری؛

۳. استفاده از اهرم بیان واقعیات در مقابل مخالفان اصلی (زنان شوهردار) از جمله: کثرت زنان بیوه و دختران مازاد بر

پسر؛
۴. جرئت دادن به مردان متأهل نسبت به طرح تعدد زوجات در خانواده؛

۵. ایجاد جمعیت‌های دفاع از ازدواج زنان بیوه؛

۶. توصیه نسبت به ترجیح چندهمسری با جلب رضایت همسر اول؛

۷. اطلاع رسانی در مورد خانواده‌های دارای تعدد زوجات که موفق بوده‌اند (در ایران و خارج) و پخش گزارش و مصاحبه خصوصی در سایت اینترنتی؛

۱. الگودهی در مورد چندهمسری بر اساس زندگی زنها در کنار هم در یک منزل؛

۲. ساخت فسیلم در مورد تعدد زوجات موفق برگرفته از داستانهای واقعی و همچنین از مناطقی که تعدد زوجات در آنجا مرسوم است.

راهکارهای محور سوم (ترویج ازدواج موقت)

باید طوری فعالیت شود که کنار بازار حرام، بازار حلال برای همه نیازمندان جنسی باز شود؛ لذا لازم است از هرگونه امکان حلال در این جهت استفاده شود. عمده مشکل در باب ترویج ازدواج موقت، عدم تطبیق فرهنگ عامه با فرهنگ دینی در این زمینه است. اکثر راهکارهای در نظر گرفته شده در این قسمت، در جهت اصلاح بینش و فرهنگ عامه مردم نسبت به ازدواج موقت می باشد. همچنین مواردی به صورت اجرایی و قانونی در راستای تسهیل و رواج این امر نقش دارند که در چند بند

آورده می شود. بنابراین، راهکارها به دو قسمت فرهنگی و غیر فرهنگی تقسیم می شود.

الف. راهکارهای فرهنگی ازدواج موقت

۱. از مشکلاتی که بر سر راه رواج متعه هست، وجود تقاضای زیاد و عرضه کم است؛ یعنی زنان بیوه کمتر به متعه راضی می شوند. بنابراین، لازم است زنان بیوه از طرق مختلف (مانند: بیان واقعیتهای جامعه و پیامدهای عدم ارضاء جنسی از راه حلال، رد تصور عمومی نسبت به ناپاک بودن آنان که متعه شده اند و ...) به ازدواج موقت ترغیب شوند؛

۲. سعی در جرئت دادن به نیازمندان، اعم از: دختران و پسران و مردان متأهل در اظهار نیاز و اقدام برای متعه؛

۳. تبلیغ در مورد متعه دختران و پسران به عنوان راهکار اورژانسی برای آنان که به حرام مبتلا می شوند یا در رنج

عمده مشکل در باب ترویج ازدواج موقت، عدم تطبیق فرهنگ عامه با فرهنگ دینی در این زمینه است.

و ناراحتی به سر می‌برند و انعکاس این مطلب در فیلمها؛

۴. دفاع از متعه دختران و پسران و متأهلان با استفاده از اهرم بیان واقعیات موجود در روابط حرام؛

۵. انجام پژوهش و آماده کردن مطالب در جواب شبهات مخالفان فکری متعه و جهت پیرایه‌سازی فرهنگ ازدواج موقت از خرافات و تحریفات؛

۶. برقراری ارتباط با ارباب مطبوعات در جهت ترویج متعه به عنوان راهکار اورژانسی؛

۷. شروع ترویج تدریجی متعه در فیلمهای تلویزیون از جایی که مردم قبول دارند و تحت عناوینی که می‌پذیرند؛ مثلاً

متعه دوران نامزدی تحت عنوان صیغه محرمیت؛

۸. به صورت فیلم درآوردن داستانهای واقعی در مورد متعه؛

۹. ساختن فیلمهایی که رواج متعه در بین مسلمانان اروپا را نمایش می‌دهد؛

۱۰. پیشنهاد اجرای صیغه موقت بین کسانی که مجردند و نقش زن و شوهر را در فیلمها بازی می‌کنند؛

۱۱. اطلاع‌رسانی در مورد ازدواجهای موقت و پخش تجربیات موفق افرادی که متعه کرده‌اند؛ خصوصاً در سایت اینترنت؛

۱۲. باز کردن بحث متعه در دانشگاهها و رایزنی و ترویج و راه‌اندازی انجام متعه در آنجا و شروع کار از دانشگاههای پزشکی و هنر؛

۱۳. ارائه رهنمود به مراکز مشاوره در زمینه توصیه به متعه در هنگام افتادن به حرام؛

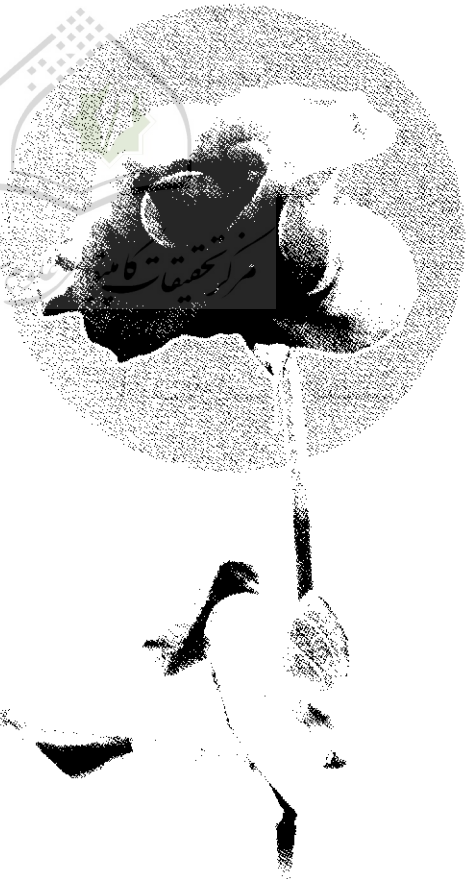
۱۴. کمک و خط‌دهی جهت تشکیل جمعیت‌های حامی ازدواج موقت؛

۱۶. چاپ و پخش احکام متعه و ثواب آن؛

۱۵. تلاش در جهت راضی کردن افراد ذی‌نفوذ جامعه برای معامله کردن آبروی خود با خدا در جهت ترویج

۱۷. انتشار آیات و روایات مربوط به آثار سوء اعمال حرام در دنیا و آخرت، از نگاه حرام گرفته تا عمل شنیع زنا، و توصیه به تبدیل کردن رابطه حرام به حلال.

ب. راهکارهای غیرفرهنگی ازدواج

موقت

۱. ایجاد محضرهای مستقل جهت ثبت ازدواجهای موقت؛

۲. ایجاد بنیادهای ازدواج دائم و موقت؛

۳. ایجاد مرکز متعه و صیغه زنان یائسه؛

۴. ایجاد شبکه کامپیوتری سراسری جهت ثبت ازدواجهای موقت و جلوگیری از ازدواج در زمان عده؛
۵. ایجاد اماکنی برای سکونت چند روزه کسانی که برگه ازدواج موقت دارند؛
۶. قانونی کردن اسکان دارندگان برگه ازدواج موقت در مسافرخانه‌ها و هتلها؛
۷. اختیاری شدن ثبت متعه در شناسنامه.

راهکارهای محور چهارم (رفع موانع احیاء ازدواج دینی)

۱. پرهیز از تبلیغ علیه ازدواج دینی (متعه، تعدد زوجات و ازدواج نوجوانی) در فیلمهای سینما و صداوسیما؛
۲. جلوگیری از تکیه بر عشق پیش از ازدواج و نشان دادن روابط دختر و پسر در فیلمها؛
۳. تبلیغ در باره اقدام خانواده‌ها برای خواستگاری و بررسی پیام‌دهای خواستگاری مستقل پسران یا دختران؛
۴. حذف موارد اظهار عدم تمایل به ازدواج و تمایل به درس خواندن در فیلمها؛

۵. مقابله با نظرات غیر دینی و وارداتی از غرب در مورد ازدواج؛

۶. بررسی آثار مخرب فمینیسم در رسانه‌ها.

راهکارهای محور پنجم (انجام اصلاحات قانونی)

۱. اصلاح قانونی مواردی که با سهولت انجام ازدواج دینی منافات دارد،

مانند: لزوم ارائه شناسنامه برای اسکان زوجین موقت در مسافرخانه‌ها، لزوم

اخذ اجازه همسر اول جهت ازدواج مجدد، لزوم درج متعه در شناسنامه، و...؛

۲. اصلاح نظام آموزشی و سربازی کشور در جهت سهولت ازدواج

نوجوانی.

سیاستها

برای شروع به کار فرهنگی در امر احیاء و ترویج ازدواجهای دینی، ضروری

است اموری را در نظر بگیریم که درصد موفقیت در این راه را بالا ببرد. این امور

به شرح ذیل می‌باشد:

الف. سیاستهای مربوط به کار فرهنگی در مورد ازدواج (اعم از ازدواج جوانی، نوجوانی، موقت و مجدد)

۱. نباید ارزشهای دینی در مقابله با فرهنگ جامعه زیر سؤال برود؛

۲. باید راهکارها کارآیی لازم را جهت تحقق اهداف طرح داشته باشد؛

۳. باید اقدامات به صورت مکرر و مستمر تا نیل به اهداف منظور ادامه یابد؛

۴. با هر قشر از راه مناسب برخورد شود (عقلی، احساسی، تعبدی)؛

۵. قدمهای بعدی بر اساس بازخورد در برنامه‌ها انجام شود؛

۶. جهت‌گیری کلی راهکارها باید در جهت تکثیر و سهولت انجام ازدواج و سخت شدن راههای حرام باشد.

ب. سیاستهای مربوط به کار فرهنگی در مورد ازدواج نوجوانی،

موقت و مجدد

۱. کار باید به دو صورت تلویحی و تصریحی انجام شود. فضای کار صریح، عمدتاً اینترنت است و در صورت امکان، شبکه تلویزیونی ماهواره‌ای خصوصی که بسیاری از نیازمندان یا عده‌ای از مخالفان، طالب و مشتری آن هستند. همچنین کار صریح می‌تواند توسط نشریات و کتب خاصی صورت پذیرد؛

۲. کار تلویحی و تدریجی که در سطح کشور انجام می‌شود، باید از طریق رسانه‌های عمومی انجام شود، مانند: مطبوعات، صداوسیما و سینما. این کار باید در دو جهت عامه مردم و تحصیل‌کردگان تحقق یابد. برای عامه مردم باید عمدتاً از داستان، فیلم، و ... استفاده کرد و برای تحصیل‌کرده‌ها از روشهای بحث و گفتگو، همایش، و ... بهره گرفت؛

۳. شروع برنامه هم می‌تواند به صورت آرام و تدریجی و به شکل فوق صورت گیرد و هم می‌تواند با ایجاد موج

به وسیله یکی از شخصیتها یا گروههای مؤثر تحقق پذیرد؛

۴. تکیه بر بیان واقعیات مربوط به عدم پاسخ‌گویی به نیازهای جنسی و ارائه راهکار دینی برای آن؛

۵. سعی در ایجاد جریانهای حزبی - تشکیلاتی جهت مخالفت با فرهنگ خرافاتی موجود در جامعه در زمینه ازدواج، مانند: جمعیت دفاع از زنان بی‌همسر و ...؛

۶. سعی در تبدیل مخالفان تبعی (مردان) در چندهمسری، به موافق یا لاقفل ساکت؛

۷. نقد باورهای فرهنگی حاکم بر جامعه، اعم از: سنتها و افکار غیردینی وارداتی و بیان باورهای دینی در قبال آن؛

۸. تکیه بیشتر بر روشهای احساسی تا مباحث عقیدتی برای عامه مردم به‌ویژه برای بانوان؛

۹. تکیه بر روشهای منطقی و استدلالی در برابر قشرهای تحصیل‌کرده.